

Visserscafés in de jaren zestig te Oostende

Schipper op rust Eddy Serie beschrijft al enige maanden, in een boeiende reeks, de visserscafés uit het Oostende van de jaren zestig. Vandaag steken we de Kapellebrug over en begeven ons naar de beruchte wijk Hazegras.

IV. Het Hazegras

Over de Kapellebrug komen we op het Hazegras terecht, sinds mensenheugenis is deze wijk in Oostende berucht om zijn cafés met welwillende dienststers. Na WO II zijn er daar veel dergelijke bars en cafés. In het begin van de jaren zestig bloeien ze nog, vooral door de aanwezigheid van zeemachtmatrozen van de nabijgelegen kazerne. Maar er komt ook heel wat vissersvolk over de vloer. Sommige vissers getuigen er van grote klasse, zo vinden wij, jongeren dat. Die klasse bestaat erin dat ze goed met het vrouwelijk geslacht kunnen omgaan en dat de vrouwen dat ook weten te appreciëren. Tijdens de jaren zestig verdwijnen die bars, maar één blijft overeind: The Moon, bij Mon van de Blues. The Blues was de eerdere naam van de bar. The Moon heeft een lange zaal met een lange toeg vol barkrukken. Daar tegenover staan wat zitplaatsen en tafels. Achteraan kan er gedanst worden bij gedempt licht. We vinden er een vijftal dienststers - serveuses - afkomstig uit alle delen van Vlaanderen. Het zijn

fel geschminkte, mooie meisjes in korte rokjes, kleurige blouses en extra hoge hakken. Ze komen naast je zitten en vragen of ze iets mogen drinken. Meestal doe je dat wel, maar als je dat niet wilt is 't voor hen evengoed. Je doet eraan mee of niet. Ze dansen met je en ze zijn ultra lief met het oog op meer vertier.

Kim en Non Stop

Zeemachtmatrozen gaan nooit uit in het Visserskwartier. Het is niet zo dat vissers en zeemachtmatrozen altijd vechten wanneer ze elkaar tegenkomen, maar het gebeurt toch wel eens, vooral wanneer er meisjes in de buurt zijn. Ah, de vissers vinden die miliciens toch maar zoetwatermatrozen, jongens die wel een grote bek opzetten, maar die geenszins het zware werk verrichten in barre omstandigheden, zoals vissers dat wel doen.

Als de matrozen uit de kazerne vertrekken, gaan ze uit in de

wijnbar

ZIO GIO

Dr Eduard Moreauxlaan 89
8400 Oostende
T 0475 22 25 11
joris@ziogio.be
www.ziogio.be

EEN RUSTIGE LOUNGE BAR MET SFEERVOLLE MUZIEK
WIJNEN, BUBBELS, STERK SPUL, KOFFIE, FRISDRANKEN EN HAPJES UIT ALLE ITALIAANSE REGIO'S

EEN PLEK VOL
ITALIAANSE WARMTE
IN DE VISSERSWIJK
VAN OOSTENDE

bars op het Hazegras, ofwel trekken ze via de Kapellestraat naar de Montmartrebuurt met o.a. de Langestraat en de Boulevard Van Iseghem. Uitzondering is de Rembrand, in de Brabantstraat, tussen de Grote Markt en het Oude Mijneplein, op de rand van het Visserskwartier.

Het Visserskwartier verliest als uitgaansbuurt voor niet-vissers trouwens veel van zijn pluimen eens de jeugdclubs Non Stop en Kim worden opgericht. Jonge Oostendenaars laten sindsdien het visserskwartier over aan de vissers. De Non Stop, een katholieke jeugdclub en de Kim, een vrijzinnige, zijn beide in het Oude Theatergebouw aan de Vlaanderenstraat gevestigd. Ze hebben grote zalen ter beschikking waar honderden jongens en meisjes een plaatsje vinden.

In de Non Stop ziet men de jonge vissers niet zo graag komen. O.a. de toeziende Dokter Daniëls controleert er de zeden. Ooit zat daar met een meisje te tongzoenen, waarop de directie me de deur wijst. Op een volgende zaterdagavond, lichtjes beneveld, discussieer ik daar heftig over met de directie. De pastoor wordt erbij geroepen. Hij alarmeert de politie die me meeneemt. Na een gesprek met de commissaris, die me wel begrijpt, mag ik weer gaan.

In de vrijzinnige Kim ziet men ons wel graag komen. Het gebeurt eens dat wij daar met een bende jonge vissers binnenkomen. Om twaalf uur is het daar sluitingstijd, maar het gebeurt dat wij nog wat langer mogen blijven, terwijl al de andere jongen wel buiten moeten. Dan bouwen wij er een feestje, samen met het jonge bestuur, w.o. enkele zeer sympathieke

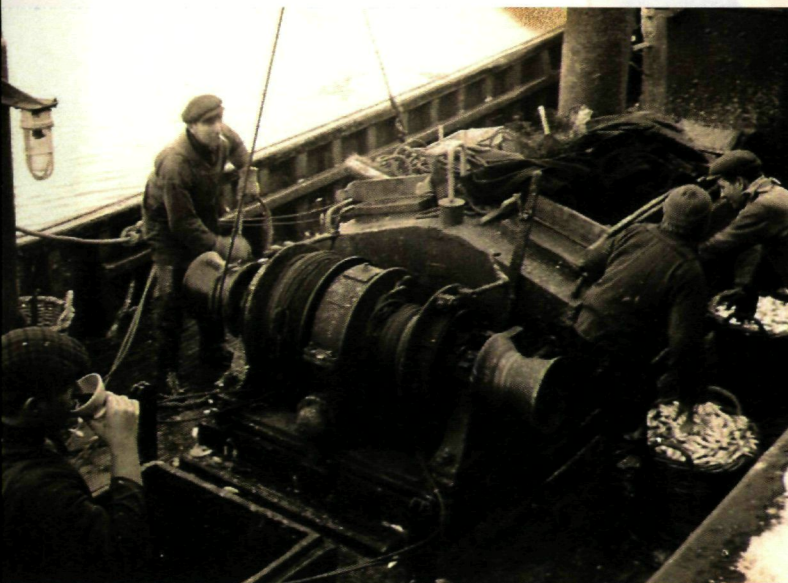
Ongeveer 1964, een foto aan cinema Plaza rechtover de Kim, in de kelder van het theatergebouw : van l. naar r. : een onbekende Belgische landsverdediger, Eddy Serie (kust), Pros Jooris (kust en middenslag), Lucien Desomer (kust) en Eric Van Sevenant (IJsland).

onderwijzeressen. Kortom er is, voor wat de appreciatie van de jonge vissers betreft, dag en nacht verschil tussen de Kim en de Non Stop.

Nog later in de jaren zestig, nadat het theatergebouw wordt afgebroken om er het Europacentrum te bouwen, verhuizen de jeugdclubs Non Stop en Kim naar de Hazegraswijk, op de plek waar vroeger nog het oude station heeft gestaan en waar nu het warenhuis Delhaize gevestigd is.

(Vervolgt)

Eddy Serie

Aan boord van de O 628 tijdens de jaren zestig. We zien Eddy Serie, Maurice Zanders en Theo Bogaert aan het werk.

In de jaren zestig werd er ook vis gevangen die vandaag geen markt meer kent. Op de foto lossen kustvissers hun gevangen sprout.

VLOOT, reder van de overheid,
stelt in Oostende een driehonderdtal collega's te werk

via www.welkombijvloot.be

kun je solliciteren:
(jobs - vacatures)

en op de hoogte blijven van onze nieuwbouw:
(projecten - nieuwbouw)

